VIIKONVAIHDE

PASSIPAIKALLA

Turpiin Lipposelle

Loppukesästä SAK esitelmöi päivän verran toimittajille näköaloistaan. Perusteltiin kokonaisratkaisua, joka myöhemmin raamitupona toteutuikin.

Politiikkaa ei puhuttu, ja lähdimmekin illan pimettyä ottamaan työ- ja elinkeinojohtaja **Matti Tukiaisen** (sd.) kanssa muutaman oluen. Tukiainen on pitkään vastannut SAK:n poliittisista operaatioista.

Häntä on kutsuttu muun muassa punakoneen pyörittäjäksi. Monien onnistuneiden temppujen joukossa loistaa ikuisesti yksi fiasko. Televisiomainoksessa ökyporvariksi puettu näyttelijä **Oiva Lohtander** mässäili ja heitteli ruokaa pitkin seiniä.

Tukiainen kertoi, että SAK ei tule ottamaan näissä presidentinvaaleissa kantaa millään tavalla. Johtajat voivat olla henkilöinä eri ehdokkaiden takana ja jäsenliitot taloudellisestikin. Keskusjärjestö SAK ei peliin puutu.

Kansalla oikotie

Pidin ratkaisua taloudellisesti erinomaisena. Ennustin, että ehdokas **Paavo Lipponen** tulee kokemaan toisella kierroksella kaikkien aikojen selkäsaunan. Kansa on niin kyllästynyt sosialidemokraattipresidentteihin, että se valitsee kenet tahansa muun.

Paavo Lipponen tulee eurofanatismissaan olemaan täydellinen mahdollisuus vuosikymmenten aikana kertyneen kaunan purkamiseen. Tohtori **Lasse Lehtisen** likaiset temputkaan eivät enää auta.

Totesin myös, että kun minä pienessä päässäni olen tämän oivaltanut, niin aivan varmasti sen ovat kauan sitten tajunneet politiikkaa työkseen miettivät ay-toimitsijat.

Vielä viisaampi oli Suomen kansa, joka keksi oikotien ja löylytti Lipposen perusteellisesti jo ensimmäisellä kierroksella. SDP sai eduskuntavaaleissa kaikkien aikojen heikoimman kannatusprosentin. Nyt alitettiin reilusti myös presidentinvaalien pohjat. Molemmat rikotut pohjanoteeraukset olivat **Väinö Tannerin** surulliselta kaudelta 1962.

Pää pystyssä ullakolle

Paavo Lipponen asteli kohtaloonsa tippaakaan horjumatta pää pystyssä. Se tulee helpottamaan SDP:n reivaamista uuteen nousuun. Kiusallinen kunniavanhus voidaan unohtaa ullakolle isoisän olkihatun viereen.

Silti suuri puolue ei helposti käsikirjoituksiaan muuta. SDP:n vaalivalvojaisissa juontaja kirkui: ”Nauttikaa tästä illasta!”

Epäilemättä ruumiinvalvojaisiin kerääntynyt runsaslukuinen media nautti. SDP:n kansanedustajat sen sijaan katosivat kerrankin kameroiden ulottuvilta niin nopeasti kuin mahdollista. Puoluesihteeri **Mikael Jungner** jäi hämmentyneenä raunioiden keskelle kantamaan vastuuta.

Puheenjohtaja **Jutta Urpilainen** löysi sentään yhden valopilkun. Perussuomalaisten kannatus puolittui.

Perussuomalaisten valvojaisissa Ostrobotnialla porukka oli vähissä ja apaattinen. Tuntui kuin puolue ei olisi saavuttanut kaikkien aikojen toiseksi parasta vaalitulostaan. **Timo Soinin** kannatus oli samaa tasoa kuin **Veikko Vennamon** SMP:llä parhaimmillaan.

Keskustasta kasvattajaseura

Keskusta keräsi taas sen saman 17 prosenttia, jonka se **Johannes Virolaisen** ja **Paavo Väyrysen** puheenjohtajakausilla aina keräsi. **Esko Ahon**, **Anneli Jäätteenmäen** ja **Matti Vanhasen** aikaan puolueen kannatus alkoi kakkosella.

Keskustan ongelma on syvä johtajuuskriisi. Sitä ei eläkeukkojen toimilla ratkaista, mutta parhaassa iässä olevat kohortit ovat rehniläisen euroliberalismin syvälle saastuttamia.

Lohdutuskin on heiveröistä. **Johannes Virolainen** muisteli joskus, että **Sauli Niinistön** isä oli maalaisliiton miehiä. **Pekka Haaviston** isä oli keskustapuolueen kansanedustajaehdokkaanakin Helsingissä.

Keskustasta on siis tullut kasvattajaseura. Presidentinvaaleissa pitäisi mestarille luovuttaa samanlainen ikuisesti kiertävä pokaali kuin jääkiekossa.

Suomalaiset NHL-voittajat pistäytyvät kesäisin päiväksi kotikylään kiertopalkintoa esittelemään. Samalla tavalla presidentti voisi pistäytyä keskustan ryhmähuoneessa ”Poikaa” heiluttamassa ja ilmakitaraa soittamassa rohkaistakseen jatkuvaan pyyteettömään kasvatustyöhön.

PEKKA ALAROTU

VIIKON VÄRSSY

Kaksipa Paavoa kivikovaa
ilman jäi pressan sotisovaa
ilman myös joukkueensa tukea
mitenpä tuotakin sanoiksi pukea

huono oli Paavoilla suksen luisto
liian monella heistä kai karu muisto
liian raskasta oli Paavoja tukea, nostaa
helppo vaieten nauttia, muistella, kostaa

JUHA AALTOILA

MT 50 VUOTTA SITTEN – LA 27.1.

Juhlamerkki äänestäjille

Eduskuntavaalien yhteydessä helmik. 4. ja 5. päivinä jaetaan vaalipaikoilla jokaiselle äänestäjälle valtiollisten perusoikeuksiemme 600-vuotisjuhlan kunniaksi valmistettu juhlamerkki. Merkin tarkoituksena on muistuttaa jokaista kansalaista siitä valtiollisesta kehityksestämme, jonka 600-vuotisjuhlallisuuksia tänä vuonna vietetään. Merkkien jaon suorittaa lähinnä kouluväki ja se on järjestetty niin, ettei siitä tule koitumaan haittaa itse vaalitoimituksille. Merkkiä kehotetaan kantamaan helmikuun 18. päivään saakka, jolloin valtiollisten perusoikeuksiemme 600-vuotisjuhlallisuudet tapahtuvat.

JAANA KANKAANPÄÄ

Virka-auto elokuvaan Postia pappi Jaakobille maalattiin lavastepajalla, tuotantopäällikkö Timo Savunen esittelee. Innokas metsästäjä on itse tehnyt lyhytelokuvat Viimeinen laukaus ja Ampuja.

Nakkilassa tehdään taas pitkää kotimaista elokuvaa

Tuotantopäällikkö Timo Savunen poseeraa tyytyväisenä lavastevaraston poliisiauton ratissa. Elokuvan tuotantopalveluja tarjoava Villilä studiot on saanut houkuteltua tälle vuodelle talliinsa peräti kaksi pitkää elokuvaa.

NAKKILA (MT)

Elokuva- ja tv-tuotantokeskus on vakiinnuttanut toimintansa nakkilalaisessa kartanomiljöössä. Näin siitä huolimatta, että rahoitus nojaa edelleen hankkeisiin eikä omiin tuloihin.

”Rahaa kyllä tulee, mutta se ei tule meille”, tuotantopäällikkö **Timo Savunen** kertoo.

Suurin hyöty miljoonabudjeteilla pyörivistä elokuvatuotannoista lankeaa Savusen mukaan palvelujen tarjoajille, esimerkiksi ravintoloille, majoitusliikkeille ja bensakauppiaille.

Viime vuonna Nakkilassa ei tehty yhtään pitkää elokuvaa. Kun viime vuosien tahti on ollut elokuva per vuosi, tästä vuodesta tulee kahden elokuvan myötä poikkeuksellisen vilkas.

Pitkien elokuvien ohella tuotantoon kuuluu musiikkivideoita, dokumentteja ja elokuvaan liittyviä tapahtumia.

Toiminnan hyötyjä mitataan aiempaa painokkaammin elokuva-alan koulutuksessa. Villilä Studiot sijaitsee sopivasti samassa rakennuksessa kuin alan taitajia kouluttava Satakunnan ammattiopisto.

Opisto käyttää studiotiloja koulutukseen suurimman osan vuodesta. Lisäksi Villilä studiot tarjoaa opiskelijoille harjoittelupaikkoja.

Nykyaikaiset tilat on remontoitu Villilän kartanon vanhaan navettaan. Ramppia pitkin pääsee suoraan yläkerran studioon, jossa katto on korkealla ja pintaala hulppeat 900 neliötä.

Nakkila rokkaa

Studio muuntautuu parhaillaan Manserockin tyyssijaksi. Lavastus-ja järjestelytyötä on tehty täysillä jo viikkoja ennen ensimmäistä kuvauspäivää.

H-hetki koittaa helmikuun lopulla, kun porilainen ohjaaja **Timo Koivusalo** aloittaa elokuvan Vuonna 85 kuvaukset. Kyseessä on kuudes pitkä elokuva yhteistyössä Villilä studioiden kanssa.

Toista kertaa Nakkilaan päätyy Snapper Films, nyt lastenelokuvalla Ella ja kaverit. Vuosi sitten ensi-iltaan tuli Hella Wuolijoen elämästä kertova Hella W, jonka kuvauksista osa keskittyi Villilän studioon ja historialliseen kartanoympäristöön.

Elokuvan tekijät on helppo ruokkia ja majoittaa, sillä kartanon tiloissa toimii suosittu yritys Villilän kartanonrouvat.

Halpaa kyytiä

Tuotantopalvelu tarkoittaa hyvin sekalaisia tehtäviä. Se sisältää esimerkiksi kuvauspaikkojen, lupien ja avustajien hankintaa, ruuan, veden, sähkön ja majoituksen järjestelyjä, lavasteiden rakentamista ja kuvauksissa avustamista.

”Tuntuu hyvältä nähdä oma käden jälki kankaalla”, Savunen sanoo. Hän esittelee lavastevarastossa poliisin virka-autoa, jota tarvittiin Klaus Härön elokuvaan Postia pappi Jaakobille.

”Menin kerran lenkillä maalaistalon ohi ja huomasin, että pihalla seisoo vanha Volvo sammalen peitossa. Omistaja sanoi, että kyllä se elokuvakäyttö onnistuu, mutta siinä ei ole moottoria. No, hänpä laittaa sen ja tuo studiolle.”

Sinivalkoiseksi maalattu virka-auto vuosimallia -73 syntyi yhteistyössä osuuskunta Villilä Korporaation yrittäjien kanssa.

Osuuskunta on vahvasti kiinni myös seuraavissa tuotannoissa.

”Aika pitkälle meidän juttumme on ongelmien ratkaisua tiukalla budjetilla. Se on myös osa tämän homman viehätystä”, sanoo osuuskunnan myyntipäällikkö **Isva Isoviita**.

”Elokuvia on aina hieno tehdä, mutta Klaus Härö oli ylivoimaisen hieno liideri. Kaikkien kemiat toimivat ja henki oli semmoinen kuin sydän itkisi onnea koko ajan.”

Villilän kartano ruokkii studioväkeä ja toimii kuvausmiljöönä.

Lavastus elokuvaan Vuonna 85 työllistää jo Isva Isoviitaa (vas.) ja Ilkka Karia.

Tuotantokoordinaattori Susa Hakamäki esittelee Jadesoturin roolivaatteita.

Rahanarvoisia etuja

Villilä Studiot on siitä erikoinen osakeyhtiö, että palvelut ovat elokuvan tekijöille ilmaisia. Lisäksi yhtiö hankkii elokuville alueellisia sponsoreita.

Kuulostaa houkuttelevalta, mutta monissa muissa maissa on keksitty vielä houkuttelevampia etuja elokuvan tekijöille kannustinjärjestelmän muodossa.

Kotimaista tuotantoa on karannut ulkomaille, koska kohdemaassa kulutetusta rahasta voi saada 20–30 prosentin siivun takaisin tuotantoyhtiön tilille.

Savusen mielestä Suomen kilpailuasema on vääristynyt, koska meillä ei ole vastaavaa kannustinjärjestelmää. ”Jos joku jenkki haluaa kuvata tuntureita, kyllä hän Ruotsiin menee eikä Suomeen.”

Yhteistä hyvää

Voittoa tavoittelematon yhtiön liikevaihto pyöri viime vuonna 120 000 euron tietämissä. Yhtiön omistavat Nakkilan kunta, Porin kaupunki ja Satakunnan koulutuskuntayhtymä.

Yhtiön palveluksessa on kolme henkilöä. Menot katetaan tällä hetkellä pääosin Euroopan aluekehitysrahaston hankevaroilla.

Kesäkuun lopussa päättyvä kolmen vuoden budjetti on 372 000 euroa, josta Nakkilan kunta ja Porin seudun kehittämiskeskus maksavat yhdessä vajaan kolmanneksen.

TARJA HALLA

Villilästä ei tullut Suomen Hollywoodia

Villilä studiot herätti perustamisvaiheessa epärealistisen suuria odotuksia, hallituksen puheenjohtaja **Marko Mikkola** arvioi.

”Enää ei ole sellaista hypetystä, että Villilän pitäisi olla joku Hollywood, kuten lehdissä aikoinaan kirjoiteltiin. Nyt on päästy tekemään töitä niissä puitteissa, jotka ovat Suomen tasolla järkeviä.”

Tavoitteena on Mikkolan mukaan saada Villilä studioille 1–2 pitkää elokuvaa vuodessa. Suomessa tehdään vuosittain 10–15 pitkää elokuvaa.

Mikkola muistuttaa, ettei Villilässä istuta jouten kuvausten välillä. Siellä tehdään muutakin kuin pitkiä elokuvia, esimerkiksi musiikkivideoita ja muita pienempiä tuotantoja.

TARJA HALLA

FAKTAT

Yhtiö toimii hankevaroin

Villilä studiot Oy:n avajaisia vietettiin helmikuussa 2003. **Meriittilistalla** on 11 pitkää elokuvaa Timo Koivusalon Sibeliuksesta Juha Wuolijoen Hella W -elokuvaan.

Tuotantopalveluja ja tiloja käytetään pitkien ja lyhyiden elokuvien tekoon sekä koulutukseen. Palvelut ovat ilmaisia, mutta tiloista peritään vuokraa.

Rahoitus nojaa EU:n ja kuntien hankkeeseen, jota hallinnoi kesäkuun loppuun asti Nakkilan kunta. Jatkorahoituksesta ei ole tehty päätöksiä.

Nakkilan kunta omistaa yhtiöstä 43, Porin kaupunki 28,5 ja Satakunnan koulutuskuntayhtymä 28,5 prosenttia.

Yhtiöllä on kolme työntekijää. Yhden henkilön palkan maksaa opetusministeriö.

Tuotantopäällikkö Timo Savunen vastaa toiminnasta. Yhtiöllä ei ole toimitusjohtajaa.